

Colofon

MISSle- en ONtwikkelingswerk
jaargang XXX nr. 6 (2025)

Uitgave van

Missiebureau Bisdom Roermond

MISSION

Informatiebulletin over diverse missionaire activiteiten in de Missie.
Verschijnt zes keer per jaar.

Missiebureau

Het Missiebureau heeft tot doel de geloofsverkondiging in missielanden te ondersteunen in de ruimste zin van het woord.

Swalmerstraat 100

6041 CZ Roermond

(0475) 38 68 80

info@missiebureau.nl

www.missiebureau.nl

NL27 INGB 0001 04 50 00 - NL11 RABO 0144 10 14 08

ISSN: 1567-1305

Wilt u ons werk ondersteunen?

U kunt al helpen door ons werk mee te nemen in uw gebed. Wilt u ons ook financieel ondersteunen? U kunt uw gift ook aan ons overmaken via internetbankieren: Missiebureau Roermond NL11 RABO 0144 1014 08 o.v.v. Mission no. 6.

Of gebruik de QR-code die hier staat afgebeeld:

MISSION

MISSIEBUREAU ROERMOND

Een kerstverhaal uit Egypte

De zon hing laag boven de Nijl, een gloeiend koperen schild dat het riet deed oplichten als gesmolten goud. In het dorpje On, ten noorden van het oude Heliopolis, rook het naar versgebakken brood, naar de hars van acaciabomen en naar de zoete, zware geur van lotusbloemen die de kinderen 's ochtends vroeg uit het water plukten. Het was de maand Choiak, de tijd waarin de Egyptenaren de terugkeer van het licht vierden na de kortste dag. En in een lemen huis met een plat dak, achter een binnenplaats vol dadelpalmen, werd een Kind drie jaar oud.

Jezus stond op het dak en keek uit over de rivier. Zijn haar was donkerder geworden onder de felle zon, Zijn huid had de kleur van amandelhout aangenomen. Hij droeg een eenvoudig linnen hemd dat Maria zelf had geweven van vlas dat ze had geruild op de markt van Memphis. Beneden hoorde Hij het zachte geruis van de palmladeren en het gedempte schrapen van Jozefs zaag, die in de schaduw zat te werken.

Maria kwam de trap op, een kruik water op haar schouder. Ze zette hem neer en ging naast Hem staan. "Drie jaar geleden," zei ze zacht, "lag je in een voederbak van steen, omdat er geen plaats was in de herberg." Jezus draaide Zijn hoofd naar haar toe. "Ik herinner het me niet, ima." "Dat hoeft ook niet," zei ze, en er lag een tedere wijsheid in haar stem. "Wij herinneren het voor jou."

Jozef kwam nu ook boven, zijn handen nog bestoven met houtspaanders. Hij droeg iets bij zich, in een lap linnen gewikkeld. Met zorg vouwde hij het open: een os en een ezel, niet groter dan een handpalm, met precisie uit olijfhout gesneden. De horens van de os waren fijn als ivoren naalden, de oren van de ezel stonden schattig vooruit. Hij legde ze voor Jezus neer op de rand van het dak, precies waar de laatste zonnestralen ze raakten.

"Voor jou," zei hij eenvoudig, "zodat je nooit vergeet waar je begon." Jezus nam de figuurtjes in Zijn handen. Hij draaide ze om en om. Toen keek Hij op naar Jozef en er lag iets in die blik: dankbaarheid, maar ook een stille erkenning van wat deze man had opgegeven om Hem te beschermen. "Ze waren erbij," zei Jezus zacht, zijn kleine vingers strelend over het gladde hout. "Ze hebben me warm gehouden."

Jozef ging op de rand zitten, zijn voeten bungelend boven de binnenplaats. "Weet je nog wat de engel zei?" Zijn stem was laag, een beetje schor van het stof en de jaren. "'Sta op, neem het Kind en Zijn moeder en vlucht naar Egypte.' Meer niet. Geen kaart. Geen uitleg. Alleen: ga."

Maria knikte. "En we zijn gegaan. Door de woestijn, met een Kind dat nog geen veertig dagen oud was. We hebben geslapen onder sterren die we niet kenden, gedronken uit bronnen die bitter smaakten." Ze zweeg even, haar blik verloren in de herinnering. Jezus plaatste de houten os en ezel naast elkaar op de warme daksteen. Het licht speelde over de figuurtjes en wierp lange schaduwen.

Maria legde haar hand op de zijne. "Ooit," zei ze, haar stem vol van een diepe, stille overtuiging, "zal de wereld jouw geboortedag vieren. Niet omdat je in een paleis geboren bent, maar juist omdat je in een stal lag. Omdat de eenvoudigsten jou als eerste zagen. Omdat God koos voor het kleine, het kwetsbare."

Ze sprak het uit als een vaststaand feit, niet als een wens. In haar woorden lag een profetische zekerheid die Jozef deed huiveren, ook al kende hij die blik inmiddels. Maria en Jozef keken elkaar aan. Ze zeiden niets, maar in hun ogen lag hetzelfde besef: dit Kind zou nooit helemaal van hen zijn.

De avond viel snel, zoals dat gaat in Egypte. De hemel kleurde eerst purper, dan indigoblauw en de eerste sterren brandden als kleine vlammen in de onmetelijkheid. Maria haalde uit doeken een platte koek tevoorschijn, gebakken van gerstemeel, honing en een paar dadels. Meer hadden ze niet. Maar het was genoeg.

"In Betlehem," zei Maria, haar stem een zachte echo van herinnering, "kwamen herders. Ze roken naar schapen en naar de nacht. Ze hadden niets anders bij zich dan hun verwondering." Jozef glimlachte in het schijnsel van de lamp. "En uit het oosten kwamen wijzen. Ze hadden maanden gereisd, een ster volgend die niet op hun kaarten stond. Ze legden goud, wierook en mirre neer alsof dat het minste was wat ze konden geven."

Jezus keek naar de houten dieren voor Hem. Maria boog zich naar Hem toe. "En nu vieren we in een vreemd land jouw geboortedag," fluisterde ze. "Met brood, honing en twee kleine houtfiguurtjes".

Hij legde Zijn kleine hand op de os en de ezel, als een zegen. "Dit is genoeg," zei Hij. Ver weg in de nacht, klonk er gezang. Eerst zacht, dan luider. Het waren Joodse families uit de diaspora - nakomelingen van ballingen die al generaties in dit land woonden - die bijeen waren gekomen in een huis verderop. Ze zongen een oud lied in het Aramees, een lied over de beloften van de profeten, over een redder die zou komen uit het huis van David.

Maria stond op en keek over de daken. In de verte brandden kleine lampjes als sterren die naar de aarde waren neergedaald. "Zie je?" zei ze, haar stem trillend terwijl ze naar Jezus keek. "Ze herinneren het zich nog steeds. Ze wachten nog steeds. En hier ben jij, midden tussen hen." Jezus stond op, klein tegen de enorme Egyptische hemel. In het lamplicht leek Hij plotseling ouder, alsof Hij al wist wat er komen zou.

"Eens," zei Maria zacht, meer tegen zichzelf dan tegen Hem, "zal de hele wereld deze nacht herdenken. Niet omdat je machtig was, maar omdat je klein begon. Niet omdat je in een paleis lag, maar omdat je tussen dieren werd gelegd, warm gehouden door de adem van een os en een ezel."

Jozef legde zijn hand op Maria's schouder. Ze keken samen naar het Kind dat tussen hen in stond en in hun hart brandde een licht dat geen duisternis ooit zou kunnen doven. Het gezang in de verte zwol aan en stierf weer weg, gedragen door de avondwind over de Nijl.

Daar, op een dak in Egypte, drie-en-een-half jaar voordat Hij zou terugkeren naar Nazareth, vierde een Kind Zijn verjaardag. Met twee houten dieren. Met brood en honing. Met ouders die wisten dat dit moment, dit simpele, gewone moment, heilig was.

En ergens, veel verder weg dan zij konden bedenken, in een tijd die nog niet was aangebroken, zaten mensen bijeen in huizen en kerken, in kamers vol kaarslicht en dennengeur. Ze herinnerden zich een Kind dat in een stal geboren was, gevluht was naar Egypte en toch alles had veranderd.

*Bestuur,
medewerkers en
vrijwilligers van
het Missie bureau
wensen u een
Zalig Kerstmis en
een Gezegend
Nieuwjaar*

Mary Queen of Heaven Missionaries op Filipijnen

Hulp gevraagd na aardbeving en orkaan

De opruimwerkzaamheden zijn in volle gang

"We slapen al zes weken buiten, omdat we bang zijn dat het gebouw instort bij de volgende naschok", zo schrijft zuster Rhovy in een e-mail aan het Missie bureau. Het 'Our Home of Love Rehabilitation and Livelihood Center', dat bij gelegenheid van het 25-jarig bisschopsjubileum van Mgr. De Jong een mooie gift mocht ontvangen, is getroffen door een reeks natuurrampen.

Aardbeving

Op 30 september werd Cebu getroffen door een verwoestende aardbeving van 6,9 op de schaal van Richter, de zwaarste ooit daar gemeten. Ruim 270 mensen kwamen om het leven, duizenden raakten gewond. Het opvanghuis ontkwam ternauwernood aan het ergste, maar de schade was enorm. Sindsdien slapen de meisjes en zusters buiten, doodsbenaauwd voor de meer dan 12.000 naschokken die het gebied bleven teisteren.

Tot overmaat van ramp en nauwelijks bekomen van deze schok, sloeg op 4 november orkaan Kalmaegi toe met windsnelheden tot 180 kilometer per uur. De orkaan, lokaal bekend als Tino, trok direct over Cebu en bracht in één dag anderhalve maand aan regen. Het dak van de keuken raakte beschadigd door een vallende tak. Stroom viel uit. Drinkwater raakte op.

Meisjes met emmers naar de put

De foto's die zuster Rhovy doorstuurt, spreken boekdelen. We zien jonge meisjes, die met emmers water sjouwen vanaf de put in de vallei. Water om te koken, te wassen, te drinken. De elektriciteit komt sporadisch terug, maar valt regelmatig uit. Internet is schaars. Contact met de buitenwereld is een luxe geworden.

En toch: geen enkel leven ging verloren. "Door Gods genade," schrijft zuster Bridget. Die woorden zijn geen holle frase voor deze vrouwen die hun leven hebben gewijd aan het redden van meisjes uit de gruwelijkste vormen van uitbuiting.

Om privacyredenen zijn de gezichten van de meisjes onherkenbaar gemaakt.

Een missie die niet mag stoppen

Het 'Our Home of Love' is geen gewoon opvanghuis. Het is een toevluchtsoord voor meisjes en jonge vrouwen die gered zijn uit de seksindustrie, uit mensenhandel, uit situaties die wij ons nauwelijks kunnen voorstellen. De Filipijnen staat wereldwijd op de vierde plaats als het gaat om tot prostitutie gedwongen kinderen. Meisjes van acht, tien, vijftien jaar worden gedwongen tot meerdere seksuele contacten per nacht. De zusters van Mary Queen of Heaven Missionaries, herkenbaar aan hun roze habijt - de kleur van vreugde in de Filippijnen - gaan letterlijk 's nachts de straat op om deze meisjes te redden. Ze bieden ze in het opvanghuis niet alleen onderdak, maar ook therapie, onderwijs, ambachtelijke vaardigheden en bovenal: liefde en menselijke waardigheid.

Met een succespercentage van 93% weten ze meisjes te begeleiden naar een zinvol en veilig leven. Velen van hen zijn inmiddels moeder, hebben een baan, zijn herenigd met hun familie.

Wat er nu nodig is

De behoeften zijn urgent en concreet:

- Drinkwater: flessen water voor dagelijks gebruik totdat de watervoorziening hersteld is
- Herstel elektriciteit: reparatie van de stroomvoorziening die essentieel is voor koken, licht en veiligheid
- Internetverbinding: om contact met hulpverleners en donateurs te onderhouden
- Dakreparatie: het keukendak moet hersteld worden voor het volgende regenseizoen
- Noodhulpgoederen: voedsel, medicijnen en hygiëneproducten

Zuster Rhovy schrijft: "Alle bewoners en medewerkers werken vele uren in daglicht om op te ruimen." Dit moet in daglicht, want 's avonds is er geen stroom. De veerkracht is enorm. Maar zij kunnen het niet alleen.

Tweede orkaan dreigt

Bij het ter perse gaan van deze Mission wordt een nieuwe tropische storm verwacht die opnieuw over de Filippijnen kan trekken. De weerdiensten waarschuwen voor nog meer overstromingen en schade. Het opvanghuis moet zich weer voorbereiden.

Hoe u kunt helpen

Uw gift kan letterlijk levens redden en hoop geven. Elke euro telt:

€ 25 voorziet in drinkwater voor een week

€ 50 helpt bij de reparatie van het dak

€ 100 draagt bij aan herstel van de elektriciteit

€ 250 maakt structurele hulp mogelijk

U kunt uw gift overmaken op:

IBAN: NL11 RABO 0144 1014 08

t.n.v. Missiebureau Roermond

o.v.v. 'Noodhulp Cebu'

Samen bouwen aan hoop

In deze kersttijd, waarin wij vieren dat God mens werd en juist kwam voor de verlorenen en verstoten, ligt hier een concrete uitnodiging. De zusters in Cebu leven wat wij belijden. Zij zijn handen en voeten van Gods liefde.

Hun werk mag niet stoppen. Die meisjes, die na zoveel pijn eindelijk veiligheid vonden, verdienen dat wij naast hen blijven staan. Ook nu. Juist nu. Uw hulp is welkom.

Het 'Our Home of Love Rehabilitation and Livelihood Center' is onderdeel van de Mary Queen of Heaven Missionaries (MQHM), een in 2000 door wijlen kardinaal Vidal erkende religieuze congregatie in het aartsbisdom Cebu. De zusters werken sinds 1996 aan de redding en rehabilitatie van slachtoffers van seksuele uitbuiting en mensenhandel op de Filippijnen.

Kerstgedachte wereldwijd

In aanloop naar Kerstmis groeit in veel parochies het verlangen om licht te brengen waar mensen dat hard nodig hebben. Dat gebeurt niet alleen hier, maar ook in geloofsgemeenschappen ver weg. Eén van die plekken is Tejgaon, een parochie in het hart van Dhaka, Bangladesh. Daar trekken vrijwilligers van de lokale Vincentiusgroep in de Advent door de smalle steegjes van de stad, op zoek naar gezinnen die het moeilijk hebben. Niet met grote gebaren, maar met dat eenvoudige wat zij kunnen geven: voedsel, kleding en een moment van aandacht.

Maria

Tijdens zo'n ronde bezoeken de vrijwilligers Maria, een weduwe die met haar kinderen in een kleine, golfplaten woning woont. Haar leven is kwetsbaar, maar haar geloof is sterk. De actie van de parochie betekent voor haar meer dan een pakket met rijst en linzen; het is een teken dat zij niet vergeten is. "Het voelt alsof iemand even naast ons komt zitten," vertelt zij. "Alsof wij erbij horen." Het is precies dát wat Kerstmis voor zoveel christenen wereldwijd betekent: zichtbaar worden voor elkaar, ook – en misschien juist – in omstandigheden die weinig feestelijks kennen.

Wereldkerk in haar meest nabije vorm

Het werk van de Vincentiusgroep in Dhaka staat niet op zichzelf. Overal ter wereld nemen katholieke gemeenschappen in de Advent extra initiatieven om mensen te ondersteunen die het moeilijk hebben. Het zijn geen imposante projecten, maar kleine, volgehouden daden van barmhartigheid. Daarin herkennen we de Wereldkerk op haar meest nabije en menselijke manier.

Voor het Missiebureau zijn deze verhalen vertrouwd. Zij laten zien hoe geloof gedeeld wordt in de praktijk: in voedsel dat wordt gebracht, in kleding die opnieuw wordt doorgegeven, in de kracht van samen dragen. Het is precies dit soort lokale inzet die wij via onze projectondersteuning willen versterken.

Uitnodiging aan ons allemaal

Kerstmis nodigt uit om het goede dat elders gebeurt ook in ons eigen leven ruimte te geven. Dat begint eenvoudig: een gift voor een project, een gebed voor wie lijdt of aandacht voor iemand die alleen is. Kleine gebaren hebben vaak een groter bereik dan we denken. De vrijwilligers in Bangladesh laten zien hoe één bezoek een verschil kan maken in een gezin dat anders onzichtbaar zou blijven.

In bescheiden huizen en drukke steegjes, wordt Kerst misschien wel het zuiverst beleefd: als een zekerheid dat God komt, juist in de kleinheid van het dagelijkse. Moge dat ook ons inspireren. Dat wij bijdragen aan een Kerst die niemand overslaat – dichtbij en ver weg.

Een pakketje wordt door vrijwilligers overhandigd aan Maria

Ondersteuning Radio Immanuel

In Suriname vervult Radio Immanuel al jaren een bijzondere rol. Het katholieke radiostation van het bisdom Paramaribo is niet alleen een kanaal voor geloofsverkondiging, maar ook een platform voor educatie, dialoog en sociale cohesie. Dagelijks biedt het programma's over levensbeschouwing, interreligieuze samenwerking en maatschappelijke thema's. Voor veel luisteraars is het een bron van hoop en verbondenheid.

De huidige zendmast staat in het centrum van Paramaribo, maar moet op bevel van de Telecommunicatie Autoriteit Suriname worden verplaatst vanwege veiligheidsrisico's voor de omliggende bebouwing. Tegelijkertijd heeft het bisdom al langer de wens om het beperkte bereik van het signaal te verbeteren. Door de huidige locatie wordt een groot deel van de uitzendingen richting de Atlantische Oceaan gestuurd. Dat betekent dat waardevolle pastorale programma's luisteraars in het binnenland nauwelijks bereiken.

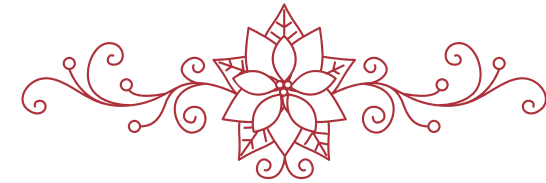
De oplossing ligt 55 kilometer zuidelijker in Copieweg. Vanuit deze nieuwe locatie kan het signaal het binnenland veel beter bedienen. Voor een land met grote afstanden, dorpen die alleen via waterwegen bereikbaar zijn en plaatsen zonder stabiele internetverbinding, is dit van onschatbare waarde.

De verplaatsing van de mast is een omvangrijk technisch project. Het gaat om de bouw van een nieuwe toren met fundering, antenne-installatie en een klein gebouw voor de zenderapparatuur. Dankzij de bijdrage van het Missiebureau kan een cruciaal onderdeel worden gerealiseerd: de fundering en het dragende voetstuk van de mast.

Het team van Radio Immanuel

Radio Immanuel is geen commercieel station, maar een pastoraal instrument. Het brengt het Evangelie dichtbij, ondersteunt gelovigen in hun dagelijkse leven en stimuleert onderlinge verbondenheid. Het station werkt samen met Radio Maria Nederland en verzorgt programma's die luisteraars helpen om geloof en actualiteit met elkaar te verbinden. Voor veel mensen, zeker buiten de stad, is de radio de plek waar ze catechese volgen, liturgische momenten meebeleven of simpelweg een stem horen die troost biedt. In een kleurrijke samenleving waar verschillende religies naast elkaar bestaan, draagt het station ook bij aan begrip en dialoog.

Goddelijk Kind, wij verlangen naar U.

Kom tot ons en aarzel niet.

*Kom in het volle licht van de dag
en in de duisternis van onze nacht.*

*Kom in onrustige harten
en in huizen waar zorg en stilte wonen.*

*Kom in straten en stegen,
in dorpen en steden,
in kloosters, kerken en parochies.*

*Samen met Maria, uw moeder,
en met Jozef, uw behoeder,
wachten wij op Uw komst.*

*Kom, Jezus, maak ons hart tot uw woning
en vernieuw ons met uw vrede.*

Amen.

Kerstgebed uit Egypte (vrij vertaald naar het Nederlands)